

[Gammelgaard]

Det hedder i miljøministerens svar til udvalget: »Ekspropriation efter lovforslaget sker ... til sikring af gennemførelsen af en byudvikling ...«, og det er netop denne manglende afgrænsning i ekspropriationsbeføjelserne, som vi mener skaber uklarhed. Det er meget uklart udtrykt.

Miljøministeren (Erik Holst):

Hvis der skulle være uklarhed i et enkelt udtryk, er det rigtigt, at udvalget stiller spørgsmål til ministeren, og at ministeren gennem svar får lejlighed til at præcisere nøjagtigt, hvad det er, der forstås ved det udtryk. Det finder jeg netop er sket, på den glimrende måde, som min forgænger har svaret på på spørgsmålet om forskellen på kommuneplanlovens § 34 og dette lovforslag. Jeg synes også, der var behov for det, og derfor har jeg været glad for, at udvalget har optrykt både spørgsmål og svar i betænkningen. Jeg kan altså ikke acceptere, at der skulle være uklarhed i dette lovforslag.

Thorndahl (FP):

Foranlediget af ministerens bemærkning om klarhed og uklarhed vil jeg tillade mig at gøre opmærksom på, at jeg i 1968 fik en endda ret pæn eksamen inden for dette område på polyteknisk læreanstalt og har beskæftiget mig med disse problemer i 12 år siden, men jeg forstår det stadig væk ikke, hr. minister.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at jeg synes, det er fantastisk, at man laver en lovgivning med et planlægningselement, der ikke har nogen retsvirkning over for borgerne. Det er kun en aftale mellem de implicerede myndigheder, men så får den altså den ekspropriative hjemmel. Det er det mest vidtrækkende indgreb, man overhovedet kan foretage, og det baserer man altså på en lov, der i øvrigt ikke har nogen som helst retsvirkninger over for de berørte borgere, men alene er en planlægningsaftale mellem de implicerede myndigheder. Jeg synes virkelig, man har bragt sig langt ud.

Miljøministeren (Erik Holst):

Selv om jeg kan forstå hr. Thorndahls tankegang, mener jeg ikke, den er dækkende for indholdet i dette lovforslag. Det fremgår meget tydeligt af § 4, hvor der står, at ekspropriationsbeslutningen kan påklages til miljø-

ministeren. Ministeren er altid ansvarlig for sine handlinger over for folketinget, derfor ser jeg ikke rigtig, at det udelukkende er administrative afgørelser, som man ikke kan komme videre med, der ligger til grund for en sådan ekspropriation.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 angående titlen forkastedes, idet 13 stemte for, 83 imod; 24 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 39 stemte for, 82 imod.

§§ 1-6 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Søren B. Jørgensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til lov om udnævnelse af biskopper og om stiftsbåndsløsning.

(Lovforslag nr. L 134. Fremsat 19/2 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kirsten Andersen (S):

Forslag til lov om udnævnelse af biskopper og om stiftsbåndsløsning er, som det fremgår af bemærkningerne, et resultat af arbejdet i et udvalg, der sidste år blev nedsat af kirkeministeren med den opgave at gennemgå de nugældende lovbestemmelser og overveje, hvilke ændringer der måtte være anledning til at søge gennemført. Begrundelsen for udvalgets nedsættelse fremgår også af